

ဆွဲရေးတီးစ်

နွံ

နံနက်စာ သုံးဆောင်ခြင်း

မောင်မီးအိမ်

ထုတ်ဝေသူအမှာ

ကျွန်တော်တို့ ၏ လူမှုဘဝတွေက ကိစ္စများ မြောင်များ ဖြင့် နိစ္စ ဂူဝတ်သန်းနေကြရသည်။ ။ တချို့ကလည်း မည်သည့် ကိစ္စမဆို ဘာသိ ဘာသာ၊ အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ ပြုမူဆောင်ရွက်နေကြပြီး၊ တချို့ကတော့ ဂရု တ စိုက် အလေးတယူ လှုပ်ရှားဖြတ်သန်းနေကြသည် ကို တွေ့ကြရပါမည်။ သို့ဖြစ်ပါ၍ ဘဝတစ်ခု၏ ပြည့်စုံမှု၊ ဘဝတစ်ခု၏ တန်ဖိုးတို့ ကိုလည်း ရှင်သန်ဖြတ်သန်းနေကြသူများ ၏ လုပ်ဆောင်မှုကိုကြည့်ပြီး သတ်မှတ်ရ မည်ဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ သည် လူ့ဘဝကိုရပြီဆိုကတည်းက နိမ့်တုံ့ မြင့်တုံ့ သဘောရှိသည့် လောကဓံရှစ်ပါးကိုလည်း မလွဲမသွေရင်ဆိုင်ကြုံ တွေ့ကြရပါမည်။ အောင်မြင်မှု၊ ကျရှုံးမှု၊ ပြည့်စုံမှု၊ မပြည့်စုံမှု အစရှိသည့် လောကသဘာဝများကို တည်ငြိမ်သော စိတ်အသွင်ဖြင့် သုံးသပ်ဆင်ခြင်မှုရှိမှ သာ ဘဝတစ်ခု၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်ဆောင်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ။ ထို့ကြောင့် မျက်မှောက်ဘဝ၏ နေ့ရက်တစ်ရက်ချင်းစီတိုင်းတွင် ကောင်းမွန်သော နေထိုင်မှုဘဝပုံစံဖြင့် ပြုမူနေထိုင်နိုင်ကြရန် စာရေးသူက မူရင်းစာအုပ် Breakfast တဖအု Socrates မှ အချက်အလက်တချို့ကို မှီငြမ်းပြီး ကိုယ်ပိုင်အတွေးအခေါ်များ ဖြင့် လမ်းညွှန်ထားပါသောကြောင့် စီစဉ်ထုတ်ဝေလိုက်ပါသည်။ ။

တူဒေးစာအုပ်တိုက်

ဈေးဝယ်တာနဲ့ ဈေးပတ်တာ (Shopping) တို့ ဟာ မတူပါဘူး။ ဈေးဝယ်တယ်ဆိုတာ သင်လိုအပ်တာတွေနဲ့ ပိုသက်ဆိုင်ပြီး ဈေးပတ်တယ် ဆိုတာ သင့်ရဲ့ ဆန္ဒတွေနဲ့ ပိုဆိုင်ပါတယ်။ ဘာပစ္စည်းမှ မဝယ်လည်း ဈေးပတ်လို့ ရပါတယ်။

တစ်ခုဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။ အဲဒီလို တစ်ဦးပေါ်တစ်ဦး ချစ်ခင်မြတ်နိုး တဲ့ မေတ္တာတရားကို စတင် အခြေခံပြီး အဲဒါက တစ်ဆင့် ဒီအပြုအမူကို ရောက်ရှိလာတယ်ဆိုရင် ဒါဟာ အဓိပ္ပာယ်ပြည့်စုံမှုရှိတဲ့ အပြုအမူတစ်ခုရပ်လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။

တစ်ညနဲ့ တစ်ည မတူညီတဲ့ သရုပ်ဆောင်တွေ၊ ဇာတ်လမ်း၊ ဇာတ်အိမ်တွေနဲ့ အဲဒီလိုထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာဖြစ်တဲ့ အိပ်မက်တွေဆိုတာ ဘာတွေပါလဲ။

မျောက်ဝံတစ်ကောင်ဖြစ်သွားတယ်လို့ အိပ်မက်မက်နေရပေမယ့် အိပ်မက်မက်နေရပေမဲ့ နောက်တစ်ကြိမ်မှာ တော့ သင့်အမေကိုယ်တိုင် ဟာ ဆံပင်တွေကို အစိမ်းရောင်ဆိုးထားတာကိုလည်း သင် မြင်မက်ရတတ်ပါတယ်။

အထက်ကစကားလုံးအားလုံးကို ပြန်ကြည့်ရင် သေချာတာက တော့ ဘယ်စကားစုကမှ 'နှုတ်ဆက်ပါတယ်' ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ် မရှိကြပါဘူး ဆိုတဲ့ အချက်ပါပဲ။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်တို့ ရဲ့ နှုတ်ဆက်စကားတွေဟာ တစ်နည်းနည်းနဲ့ အနာဂတ်အကြောင်းကိုသာ ပြောဆိုမိတတ်ကြပါတယ်။

ရင် တိရစ္ဆာန်တွေကို သတ်ဖြတ်ပြီး သူတို့ ရဲ့ အသားတွေကို ချက်ပြုတ် စားသောက်ခြင်းဟာ ရက်စက်ယုတ်မာမှုတစ်ခုပါပဲ။ အဲဒီအပြုအမူဟာ အဟိတ်တိရစ္ဆာန်တွေထက်တောင် ပိုပြီး ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ရာ

ရောက် ပါလိမ့်မယ်လို့ သူက ထင်မြင်ပါတယ်။

အိုင်ယာလန်ကဗျာဆရာ၊ ဒဿနိကပညာရှင် Oscar Wilde က ပြောပါတယ်။ "မိတ်ဆွေစစ်ဆိုတာ သင့်ကို သင့်အရှေ့ကနေပဲ ဓားနဲ့ ထိုးမယ့်သူပါ" တဲ့ ။

တကယ်တမ်းပြောရမယ်ဆိုရင် အိပ်မက်တွေဟာ တစ်ခုနဲ့ တစ်ခု အလွန်အလွန်ကို ကွဲပြားကြပါတယ်။ ညတိုင်း သင့်ရဲ့ အိပ်မက်ကဇာတ်ရုံကြီးမှာ ဇာတ်လမ်းမျိုးစုံကို ကပြဖျော်ဖြေနေကြပြီး တစ်ခါတလေတော့ သင်ကိုယ်တိုင်ပါဝင်ကပြနေရတတ်ပါတယ်။ တစ်ခါတလေတော့လည်း သင်ဟာ ပွဲကြည့်ပရိသတ်တစ်ယောက်ဖြစ်သွားတတ်ပါတယ်။ ဥပမာ- တစ်ကြိမ်မှာ သင်ကိုယ်တိုင်ဟာ မိတ္တူကူးစက်ပေါ်က

*

ဘဝတစ်ခုရဲ့ တန်ဖိုးဆိုတာ ဘာလဲ။ ချမ်းချမ်းသာသာနေရတဲ့ ဘဝ၊ ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေရတဲ့ ဘဝ၊ ပျော်ရွှင်တဲ့ ဘဝ၊ စိတ်ညှိုးနွမ်းနေရတဲ့ ဘဝ၊ အနှိမ်ခံရတဲ့ ဘဝ၊ အရှင်သခင်ဖြစ်ရတဲ့ ဘဝ စသဖြင့် ဘဝရဲ့ အနေအထား၊ အနိမ့်အမြင့်၊ အတက်အကျတွေကို ဆိုလိုတာမဟုတ်ဘဲ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မိမိရဲ့ဘဝ၊ ဖြစ်တဲ့ ဘဝအခြေအနေ၊ အဖြစ်အပျက်တွေအပေါ်မှာ ဝေဖန်ဆန်းစစ်တာ ပြန်လုပ်သလား၊ မလုပ်သလားဆိုတာနဲ့ပဲ ဆုံးဖြတ်တယ်လို့ ဆိုလိုတာဖြစ်ပါတယ်။

*

နိဒါန်း

ပုတီးကုံး သီနေတာလား၊

ပုတီးလုံးလေးတွေ လှပါစေ

'ပြန်လည်ဆန်းစစ်မှု မရှိသောဘဝသည် တန်ဖိုးမဲ့သော ဘဝ
ဖြစ်သည်'

ဆိုခရေးတီးစ်

ဘဝတစ်ခုရဲ့ တန်ဖိုးဆိုတာဘာလဲ။ ချမ်းချမ်းသာသာနေရတဲ့ ဘဝ၊
ဆင်းဆင်းရဲရဲနေရတဲ့ ဘဝ၊ ပျော်ရွှင်တဲ့ ဘဝ၊ စိတ်ညှိုးနွမ်းနေရတဲ့ ဘဝ၊
အနှိမ်ခံရတဲ့ ဘဝ၊ အရှင်သခင်ဖြစ်ရတဲ့ ဘဝ စသဖြင့် ဘဝရဲ့ အနေ အ
ထား၊ အနိမ့်အမြင့်၊ အတက်အကျတွေကို ဆိုလိုတာ မဟုတ်ဘဲ ဘယ်သူ
ပဲဖြစ်ဖြစ် မိမိရခဲ့တဲ့ ဘဝ၊ ဖြစ်တဲ့ ဘဝအခြေအနေ၊ အဖြစ်အပျက်တွေ
အပေါ်မှာ ဝေဖန်ဆန်းစစ်တာ ပြန်လုပ်သလား၊ မလုပ်သလားဆိုတာနဲ့ ပဲ
ဆုံးဖြတ်တယ်လို့ ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း ၂,၄၀၀ လောက်က အနောက်တိုင်း ဂရိ အတွေး
အခေါ်ပညာရှင်ကြီးပြောခဲ့တဲ့ စကားလေးက အဓိပ္ပာယ်ကျယ် ဝန်းနက်နဲ
လှပါတယ်။ လူတိုင်းလူတိုင်းဟာ ဘယ်လိုဘဝမျိုးပဲ ရောက်နေ ပါစေ၊
တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်တဲ့ ဘုရင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တိုင်းသူပြည်သား ပဲဖြစ်
ဖြစ်၊ သံဃာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆေးဆရာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ခဝါသည် ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဆုံး
အနေနဲ့ တောင်းရမ်းစားသောက်သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒါက အရေးမကြီး ပါ

ဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖြစ်တဲ့ ဘဝအပေါ်မှာ ပြန်ပြီး ဆန်းစစ်ကြည့်ဖို့ ၊ ၀၀၆
နံပိုင်းခြားကြည့်ဖို့ ကသာ ပိုအရေးကြီးတယ်ဆိုတဲ့ သဘောပါပဲ။

ဒါဆိုရင် ဘဝဆိုတာ ဘာလဲဆိုတာ တစ်ခါပြန်ပြီး ကြည့်ရ အောင်။
လူတစ်ယောက်စီရဲ့ ဘဝဆိုတာ တကယ်တော့ နှစ်ကာလ အပိုင်းအခြား
တစ်ခု၊ ဥပမာ- အနှစ် ၅၀ ၊ အနှစ် ၆၀ စသဖြင့် ဒီမျက် မှောက်ဘဝမှာ သူ
အသက်ရှင်နေထိုင်သွားရတဲ့ ကာလကို ဆိုလိုတာလို့ ယေဘုယျ ဆိုနိုင်ပါ
တယ်။ ဒီနေရာမှာ ဘာသာတရားအသီးသီးက အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုတဲ့ 'ဘဝ'
ဆိုတာကို ခဏမေ့ထားလိုက်ပါဦး။ လူတစ် ယောက်အနေနဲ့ ရိုးရိုးရှင်းရှင်း၊
မိမိတို့ နားလည်သလောက် အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ဆိုကြည့်ကြရအောင်။

လူတစ်ယောက် အသက်ရှင်နေထိုင်ခဲ့တဲ့ ကာလအစုအဝေးကို ဘဝ
တစ်ခုလို့ အားလုံး နားလည်လက်ခံထားကြမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။
တစ်ခါ အဲဒီနှစ်အပိုင်းအခြားတွေ ပြန်ကြည့်ရင် တစ်နှစ် တစ်နှစ်ဆိုတာ
ကို တွေ့ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီ တစ်နှစ် တစ်နှစ် ဆိုတာ တကယ်တော့ ပြက္ခ
ဒိန်အားဖြင့် ၁၂ လနဲ့ စုဖွဲ့ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီး အဲဒီ တစ်လတစ်လ
စီကို ပြန်ကြည့်ရင် ရက်ပေါင်း ၂၈ ရက်ကနေ ၃၁ ရက် လောက်ကို ပေါ
င်းရုံးပြီး ခေါ်ဝေါ်ထားတဲ့ ကာလသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ တော့ ဘဝဆိုတာ
နောက်ဆုံးကျတော့ နေ့ရက်ဆိုတဲ့ ကာလတိုကလေး တွေနဲ့ စုပေါင်း
ထားတဲ့ ကာလရှည်တစ်ခုသာ ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို သွား တွေ့ရပါလိမ့်မ
ယ်။ ဘဝတစ်ခုလုံးကို ပုတီးကုံးတစ်ခုလို့ ပြောရင် နေ့တစ် နေ့စီဟာ အဲ
ဒီပုတီးကုံးဖြစ်အောင် သီကုံးထားတဲ့ ပုတီးစေ့ကလေးတစ် ခုစီပဲ ဖြစ်ပါ
လိမ့်မယ်။ ဘဝတစ်ခုကို ကြည့်ရင် နေ့တစ်နေ့စီကို မြင်ရမှာ ဖြစ်သလို ပု
တီးကုံးတစ်ခုကို ကြည့်ရင် ပုတီးစေ့ကလေးတွေကို မြင်ရမှာ ဖြစ်ပါတ
ယ်။

နေ့တစ်နေ့ဟာ ဘဝတစ်ခုပါပဲ

ပုတီးစေ့တစ်စေ့ (နေ့တစ်နေ့) ဟာ တကယ်တော့ ဘဝအသေး စားလေးတစ်ခုပါပဲ။ ဘဝအသေးစားလေးတွေစုပြီး လူ့ဘဝကြီးတစ်ခု ဖြစ်လာတာပါပဲ။ ဒီတော့ နေ့တစ်နေ့စီရဲ့ နေထိုင်ရတဲ့ ဘဝပုံစံဟာ ဘဝ ရဲ့ အခြေခံအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဆိုရင် မမှားပါဘူး။

စာရေးသူတို့ ကျောင်းနေစဉ်ကာလက စာသင်ကြားပေးခဲ့တဲ့ ပါမောက္ခဆရာဝန်ကြီး (ဆရာမကြီး) တစ်ယောက်ရဲ့ စကား လက် ဆောင်လေးတစ်ခွန်းကို သတိရမိပါတယ်။ သူပြောခဲ့တာက 'Everyday is complete life time, live it fully' တဲ့ ။

ဆိုလိုတာက နေ့စဉ်ဘဝတွေဟာ ပြီးပြည့်စုံတဲ့ ဘဝတစ်ခုပါပဲ။ အဲဒါကို အပြည့်အဝ၊ ကောင်းကောင်း မွန်မွန် နေထိုင်သွားပါတဲ့ ။ အဓိပ္ပာယ်က ရှင်းပါတယ်။ နေ့တစ်နေ့ (၂၄ နာရီ) ဟာ ဘဝတစ်ခုစီ ပါပဲ။ အဲဒီတော့ နေ့တစ်နေ့ကိုပဲ သေသေချာချာ ဂရုတစိုက် နေထိုင်သွား ပါ။ ဘဝဆိုတာ သူ့ဘာသာသူ ပြည့်စုံသွားပါလိမ့်မယ်။ ချမ်းသာတာ ဆင်းရဲတာကို ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ နေ့စဉ်ဘဝကို သေသေချာချာ ဂရုစိုက်သွားပါ။ ကျန်တာ သူ့ဘာသာသူ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။ ဒါပါပဲ။

အလွယ်ကူဆုံးဖြစ်တဲ့ နေ့တစ်နေ့စီကိုပဲ သေသေချာချာ ကောင်းကောင်း မွန်မွန် နေထိုင်သွားတတ်ဖို့ ပဲ လိုပါတယ်။ ရှေ့ကဖြစ် ပြီးခဲ့တာတွေ၊ နောက်မဖြစ်သေးတဲ့ ဟာတွေနဲ့ ဘာမှ ရှုပ်ယှက်ခတ်ပြီး ဗျာများ မနေပါနဲ့ ။ မိမိတို့ ရတဲ့ ၂၄ နာရီ နေ့ရက်တစ်ရက်စီကိုပဲ စနစ် တကျစီမံခန့်ခွဲပြီး နေထိုင်သွားပါလို့ တိုက်တွန်းထားတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

အင်္ဂလိပ်စကားပုံတစ်ခု ကြားဖူးပါတယ်။ Penny လေးတွေကို ဂရုတစိုက်သုံးစွဲပါ။ Pound ကို ထည့်စဉ်းစားစရာ မလိုတော့ပါဘူးတဲ့ ။ အင်္ဂ

လိပ်ငွေကြေးက Penny တို့ ၊ Pound တို့ သုံးစွဲကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဓိ
ပ္ပာယ်က တစ်ပြားနှစ်ပြားကို ဂရုစိုက်ကြည့်ပြီး သုံးစွဲပါ။ တစ်ကျပ် နှစ်
ကျပ်က သူ့ဘာသာသူ အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မယ်။ သူ့အတွက် ထည့်စဉ်း
စားစရာမလိုတော့ပါဘူးလို့ ဆိုလိုတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေကြေး သုံးစွဲတဲ့
နေရာမှာ လည်း တစ်ကျပ် နှစ်ကျပ်၊ ငွေတစ်ဆယ် နှစ်ဆယ်၊ ငွေတစ်ရာ
နှစ်ရာ ဆိုပြီး ဂရုမစိုက်ဘဲ မနေပါနဲ့ ။ ဂရုစိုက်ပါ။ ဒါဆို ထောင်ဂဏန်း၊
သောင်းဂဏန်း၊ သိန်းဂဏန်းတွေက သူ့ဘာသာသူ အဆင်ပြေသွားပါလိ
မ့်မယ်။ လူအတော်များများ ဟာ အဲဒီအယူအဆကို သိပေမဲ့
လက်တွေ့မှာ အကောင်အထည်ဖော်တာနည်းနေတာကို တွေ့ရ ပါတယ်
။ ဒါကြောင့် လည်း ...

ဥပမာ- လေယာဉ်ပျံတစ်စင်းရဲ့ ကိုယ်ထည် တည်ဆောက်မယ် ဆိုရ
င် ကိုယ်ထည်တစ်ခုလုံးမှာ သတ္တုပြားတွေ အများကြီး သုံးရပါတယ်။ ပြီး
တော့ အဲဒီသတ္တုပြားတွေ တစ်ခုနဲ့ တစ်ခုဆက်ဖို့ မူလီတွေ ထောင်နဲ့ ချီ
ပြီး ကျပ်ထားရပါတယ်။ လေယာဉ်ပျံတစ်ခုလုံးရဲ့ ခိုင်ခံ့မှုက ဒီမူလီတစ်ခု
ချင်းစီရဲ့ ခိုင်ခံ့မှုအပေါ်မှာ မူတည်နေပါတယ်။ အဲဒီ မူလီထောင် သောင်း
ချီတာတွေကို ခိုင်ခံ့အောင် ဘယ်လို လုပ်ရမလဲဆိုတာစဉ်းစား ရင် အ
တော်မလွယ်တဲ့ ကိစ္စပါပဲ။ ဒါပေမဲ့လည်း ဒါဟာ မခက်ပါဘူး။ အလွယ်
လေးပါပဲ။ တပ်ဆင်ရမယ့် မူလီတစ်ခုချင်းစီကိုသာ အာရုံစိုက် ပြီး
သေချာအောင် တပ်ဆင်သွားပါ။ လိုအပ်တဲ့ မူလီထောင်သောင်း ချီတဲ့
လေယာဉ်ပျံတစ်စင်းလုံးရဲ့ ခိုင်ခံ့မှုကို ပူစရာမလိုတော့ပါဘူး။

ပြန်ပြောရရင် ဘဝရဲ့ အသေးဆုံးအစိတ်အပိုင်းကဘာလဲ။ နေ့ တစ်
နေ့ (၂၄ နာရီဆိုတဲ့ အချိန်ကာလ) ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ငွေကြေးစနစ်ရဲ့ အ
သေးဆုံးအစိတ်အပိုင်းက ဘာလဲ။ ဥပမာ- ကျပ်လား၊ ပြားလား စသဖြင့်
။ အဲဒီအသေးဆုံး အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုစီကိုသာ ဂရုစိုက်သွားပါ။ ကျန်တဲ့

အစိတ်အပိုင်းတွေက သူ့ဘာသာသူ ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။ ခေါင်းထဲထည့်ထားစရာ မလိုတော့ပါဘူး။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ပြန်မေးကြည့်ပါ။ မနက်ဘယ်အချိန်မှာ အိပ်ရာထသလဲ။ ညက ဘယ်လိုအိပ်ရာဝင်ခဲ့သလဲ။ ညဉ့်နက်သန်း ခေါင်မှ အိပ်ရာဝင်ဖြစ်တာလား။ ထမင်းစားဖို့ အချိန်ကော သီးသီး သန့်သန့်ရှိရဲ့ လား။ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ စကားစမြည်ပြောဖို့ အချိန်ကော ရရဲ့ လား။ ဒါမှ မဟုတ် သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပဲ ဟေးလားဝါးလား အချိန်ကုန် နေသလား။ ကိုယ့်ဘဝတိုးတက်အောင်လုပ်ဖို့ ကော အစီအစဉ်တွေ ပါ ရဲ့ လား။ အလုပ်လုပ်ချိန်မှာ ကော ဘယ်လိုလုပ်နေရသလဲ။ ဈေးဝယ် ထွက်တဲ့ အချိန်တွေ များ နေသလား စသဖြင့်။

သင် နေ့တစ်နေ့စီကို ဘယ်လိုကျော်ဖြတ်သွားသလဲ၊ နံနက် မိုးလင်း အိပ်ရာထတာကအစ အိပ်ရာဝင်တဲ့ အထိ ဘာတွေကို ဘယ်လို လုပ်ဆောင်နေသလဲဆိုတာ၊ လုပ်ဆောင်မှု တစ်ခုချင်းစီရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က ဘာလဲ၊ ဘာလို့ လုပ်နေရတာလဲ၊ ဘယ်လိုဖြစ်နေသလဲဆိုတာတွေကို ပြန်ကြည့်ရင် သင့်ဘဝကို ပြန်ဆန်းစစ်ပြီးသားဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။

Socrates (ဘီစီ ၄၆၉-၃၉၉) ဂရိဒဿနိကပညာရှင်

သူ့ကိုအနောက်တိုင်းဒဿနိကဗေဒကို စတင်အခြေချပေးသောသူများ အနက်မှ တစ်ဦးဟု မှတ်ယူထားကြပါသည် ။ သူ့အကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် သူ၏ အတွေးအမြင်၊ ဘဝနှင့် အယူအဆများကို သူ၏ တပည့်များ ဖြစ်သော ဣလူအေသ နှင့် ဌနညသစညေ တို့ ၏ ရေးသားချက်များ နှင့် သူ၏ ခေတ်ပြိုင် ဗမဂျအသစညေချ၏ ပြဇာတ်များကြောင့် လူသိများ ခဲ့ရပါ သည် ။ ဣလူအေသ ၏ အဆိုအရ ဆိုခရေးတီးစ်သည် လူကျင့်ဝတ်သိက္ခာပိုင်း ကို အထူးအာရုံစိုက်ခဲ့သူ

ဟု သိရသည် ။ သူ၏ မေးခွန်းများ အထပ်ထပ် မေး၍ သင်ကြားသောစနစ်သည် ပြဿနာတစ်ရပ်၏ မူလဇာစ်မြစ်ကို ရှာဖွေရာတွင် အလွန်အရေးကြီးပါသည် ။ အမှန်တကယ်အားဖြင့် ဆိုခ ရေးတီးသည် မည်သည့်အတွေးအခေါ် စာပေကိုမှ မရေးသားခဲ့ပါ။ အလုပ်အကိုင်လည်း မည်မည်ရရ မရှိဟု ဆိုပါသည် ။ သူသည် ဗအုနည နိုင်ငံသားတို့ ၏ နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေးအခြေအနေ၊ အထူးသဖြင့် တရား နည်းလမ်း မကျမှုများ နှင့် အကျင့်စာရိတ္တယိုယွင်းမှုတို့ ကို ပြုပြင်စေလို သည့် ဆန္ဒဖြင့် ထောက်ပြပြောဆိုခဲ့သဖြင့် ဗအုနည အုပ်ချုပ်သူလူတန်း စားတို့ အတွက် မနှစ်မြို့ဖွယ်ရာ ဖြစ်ခဲ့ရသည် ။ နောက်ဆုံးတွင် သူ့ကို ဗအုနည လူငယ်တို့ ၏ စိတ်ဓာတ်ကို ပျက်ပြားစေသည် ဟူသော စွပ်စွဲချက် ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို အဆိပ်သောက်၍ အဆုံးစီရင်ရန် အမိန့်ချမှတ်ခံရ သည် ။ သို့သော် သူသည် တရားသူကြီး၏ အမိန့်ကို လွှဲဖယ်ခြင်းမပြုဘဲ ဥပဒေကိုလိုက်နာသော နိုင်ငံသားတစ်ဦးအနေဖြင့် မိမိအသက်လွတ် မြောက်ရေးအတွက် တန်ဖိုးလက်ဆောင်ပေးခြင်း၊ ထွက်ပြေးခြင်းလည်း မပြုဘဲ အပြစ်ဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ရသည့် အတိုင်းပင် အဆိပ်သောက်၍ မိမိ ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်ခြင်းကို ကြည်ဖြူစွာလက်ခံခဲ့ပါသည် ။

★

အခန်း (၁) အိပ်ရာမှ နိုးထခြင်း

ညဘက်အိပ်ရာဝင်ကာ အိပ်ပျော်သွားပြီးတော့၊ နောက်တစ်နေ့ နံနက်မှာ နာမည်တောင်ခေါ်လို့ မရတော့ဘဲ၊ ဒီလောကကြီးကနေ အပြီး တိုင်ကျောခိုင်းသွားတတ်တဲ့ သူတွေအကြောင်း သင်ကြားဖူးမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ အခန့်မသင့်ရင် အချို့လူတွေအတွက်တော့ အိပ်ရာက နိုး လာတယ်ဆိုတာ ...

မနက်ဖြန်ဘယ်အချိန် အိပ်ရာထမှာ လဲ

လူတိုင်း လူတိုင်းဟာ နေ့စဉ် နံနက်တိုင်းမှာ အိပ်ရာမှ နိုးထ လာတတ်ကြပါတယ်။ လူတိုင်းတစ်ယောက်မကျန် နိုးလာတယ်လို့ ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ နိုးထလာတတ်ကြတယ်လို့ ပဲ ပြောတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အများ စုမှာ ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတတ်တဲ့ သဘာဝအခြေအနေတစ်ခု ကိုပြောခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဟာ တစ်ညတာ အိပ်စက်ပြီး နောက် နံနက်အချိန်မှာ အိပ်ပျော်နေရာက ပြန်လည်နိုးထ လာတတ်ကြ ပါတယ်။ ညဘက် အလုပ်ဆင်းနေသူတွေလည်း နေ့အချိန် မှာ အနားယူ အိပ်စက်ပြီး နောက်ညနေခင်းမှာ ပြန်လည်နိုးထလာတတ် ကြပါတယ်။

သင် တစ်ကြိမ်တစ်ခါလောက်တော့ တွေးကြည့်ဖူးပါသလား။ တစ်ညတာလုံး အိပ်ပျော်နေပြီး၊ ဒါမှ မဟုတ် အိပ်မက်ကမ္ဘာမှာ လွင့်မျော

နေပြီး မျက်မှောက်လောကကြီးနဲ့ အဆက်အသွယ် ပြတ်တောက်နေရာ
က ရုတ်တရက်ဘွားခနဲဆိုသလို ပုဂ္ဂလလောကကြီးမှ ပြင်ပလောကကြီး
နဲ့ ပြန်လည်အဆက်အသွယ်ပြုလိုက်တဲ့ အပြုအမူဟာ ထူးဆန်းမနေဘူး
လားလို့ ။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ ညဘက်အိပ်ရာဝင်ကာ အိပ်ပျော်သွား
ပြီးတော့ နောက်တစ်နေ့နံနက်မှာ နာမည်တောင်ခေါ်လို့ မရတော့ဘဲ ဒီ
လောကကြီးကနေ အပြီးတိုင် ကျောခိုင်းသွားတတ်တဲ့ သူတွေ
အကြောင်း သင်ကြားဖူးမယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ အခန့်မသင့်ရင် အချို့လူ
တွေအတွက်တော့ အိပ်ရာက နိုးထလာတယ်ဆိုတာ ဒီတစ်သက် ဘယ်
တော့မှ ထပ်ဖြစ်မှာ မဟုတ်တော့တဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်သွားတတ်ပါတယ်
။

တကယ်စဉ်းစားကြည့်ရင် ကျွန်တော်တို့ အားလုံးဟာ တစ်ညလုံး အိ
ပ်ပျော်နေပြီး၊ တစ်နည်း ပကတိလောကကြီးနဲ့ အဆက်အသွယ်ပြတ်
တောက်သွားရာမှ (ဆက်သွယ်မှုဧရိယာရဲ့ ပြင်ပကို ရောက်သွားရာမှ)
တစ်ဖန် ပြန်ပြီး အဆက်အသွယ်ရလာတယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စဟာ ကျောချမ်း စ
ရာပါပဲ။ အဆက်အသွယ်ပြတ်တောက်သွားရာက ပြန်ပြီး အဆက် အသွ
ယ်ရလာတဲ့ ကိစ္စဟာ ကိုယ့်ရဲ့ ထိန်းချုပ်နိုင်မှုတွေကနေ ကင်းလွတ် နေ
တဲ့ သဘောတွေ ရှိနေတာကို သတိပြုမိပါလိမ့်မယ်။

၁၆ ရာစုနှစ် ဝီလျံရှိတ်စပီးယားရဲ့ အမြင်

၁၆ ရာစုနှစ်က ကမ္ဘာကျော် အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး ဝီလျံ ရှိတ်စ
ပီးယားက အိပ်ပျော်ခြင်းကို သေခြင်းတရားရဲ့ ဒုတိယကိုယ်ပွားလို့ ယူဆ
ခဲ့ပါတယ်။ အိပ်ပျော်ခြင်းနဲ့ သေခြင်းတရားတို့ ရဲ့ တူညီတဲ့ အချက် တွေ
ကို ဂရုပြုမိပြီး သူက အိပ်ရာဝင်တဲ့ အပြုအမူဟာ အသက်အန္တရာယ် မ
ကင်းတဲ့ အပြုအမူလို့ တောင် ယူဆထားပါတယ်။ အိပ်ရာဝင်ပြီး ပြန်နိုး

လာရမယ့်အစား ဘယ်တော့မှ ပြန်မနိုးလာတော့တာတွေလည်း ဖြစ်သွားတတ်တာကို တွေ့သွားလို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ ရှိတ်စပီးယားခေတ် (၁၅၉၀ ပြည့်နှစ်လောက်) က လူတွေရဲ့ သက်တမ်းက ၃၀ နှစ်သာသာပဲ ရှိနေတာကို ဂရုပြုမယ်ဆိုရင် သူပြောမယ်ဆိုလည်း ပြောစရာပါပဲ။ အဲဒီခေတ်က လူတွေရဲ့ သက်တမ်းက အတော်တိုတောင်းနေပြီး ဒါဟာလည်း မွေးစကလေးတွေရဲ့ သေနန်းက အရမ်းကို မြင့်မားနေလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

၁၇ ရာစု ပြင်သစ်ပညာရှင်ရဲ့ အမြင်

၁၇ရာစုက ပြင်သစ်အတွေးအခေါ်ပညာရှင် Rene Descartes က သက်သေမပြနိုင်သေးသမျှ အရာအားလုံးကို သံသယနဲ့ သာ လက်ခံခဲ့သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်နည်းပြောရရင် အပြစ်မရှိကြောင်း သက်သေမပြနိုင်သေးသမျှကာလပတ်လုံး အပြစ်ရှိတယ်လို့ သံသယရှိ တယ်ဆိုတဲ့ အယူအဆကို စွဲကိုင်ထားသူဖြစ်တယ်။ သူက သင်ဟာ မိမိ ကိုယ်ကို သေသွားပြီလို့ ထင်မြင်နေပါက၊ မိမိကိုယ်ကို သေပြီလို့ ယူဆ ပါက သင် မသေသေးပါ။ သင်အသိစိတ် ရှိနေပါသေးတယ်။ သင် အနည်းဆုံး မိမိကိုယ်ကို သေပြီလို့ တွေးထင်နိုင်ပါသေးတယ်။ အဲဒီလို သင် တစ်စုံတစ်ရာ တွေးခေါ်စဉ်းစားထင်မြင်နိုင် သေးသရွေ့ သင်မသေ သေးပါလို့ သူက ဆိုပါတယ်။

ကိုယ်အိပ်ရာမှ နိုးထလာတာကို ဘယ်လို သိသလဲ

အိပ်ရာမှ နိုးနိုးချင်း မိမိအိပ်ရာမှ နိုးထလာကြောင်းကို မိမိပတ် ဝန်းကျင်ရှိ အသံဗလံတွေ၊ မြို့ပြဒေသမှာ ဆိုရင် နံနက်ခင်း ဈေးသည် တွေရဲ့ အော်သံတွေ၊ ကားသံတွေ၊ ရေဒီယိုဂီတသံတွေကို သင် စတင် ကြားရခြင်းဖြင့် သိနိုင်ပါတယ်။ ကျေးလက်ဒေသမှာ ဆိုရင်တော့ တော တောင်

ရေမြေပတ်ဝန်းကျင်က ကျေးငှက်တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ အော်မြည်သံ တွေ၊ ရာသီဥတုရဲ့ အသံဗလံတွေကိုလည်း ကြားနိုင်ပါတယ်။ ဒါမှ မဟုတ် သင့်ရဲ့ မျက်စိနှစ်လုံးကို ဖွင့်လိုက်ရင်လည်း မိမိပတ်ဝန်းကျင်က အလင်း ရောင်နဲ့ အရာဝတ္ထုတွေကို စပြီး တွေ့မြင်ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ တချို့လည်း အနံ့တစ်စုံတစ်ရာ၊ ဥပမာ- ချက်ပြုတ်ကြော်လှော်တဲ့ အနံ့တွေကို လက်ခံ သိရှိပြီး မိမိကိုယ်မိမိ အိပ်ရာမှ ပြန်လည်နိုးထပြီဆိုတာကို သိရှိနိုင်ပါတယ်။

ဒီအဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့ တွေဟာ သင်အိပ်ပျော်နေတုန်းက လည်း ရှိချင်ရှိနေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သင် မမြင်ရ၊ မကြားရပါဘူး။ သင့်ရဲ့ ဦးနှောက်က ဒါတွေကို လက်မခံနိုင်ပါဘူး။ လက်ခံလည်း တစ်စုံ တစ်ရာ မတုံ့ပြန်နိုင်ပါဘူး။ ဒီအခြေအနေကို အိပ်ပျော်နေတယ်လို့ ခေါ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အိပ်မက်လို့ ခေါ်တဲ့ မှတ်ဉာဏ်ရဲ့ အပိုင်း အစတွေနဲ့ ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ အတွေးအာရုံစဉ်တွေလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေ နိုင်ပါတယ်။ အဲဒါနဲ့ ဆန့်ကျင်ပြီး စောစောက ဖော်ပြထားတဲ့ ပြင်ပက အမြင်၊ အကြား၊ အနံ့ စတဲ့ အာရုံတွေကို သင့်ရဲ့ ဦးနှောက်က (အသိစိတ်) က လက်ခံတုံ့ပြန် လာပြီဆိုရင်၊ ပြီးတော့ ခုနကပြောတဲ့ အိပ်မက်ဆိုတဲ့ အာရုံစဉ်တွေလည်း ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားပြီ ဆိုရင်တော့ သင်ဟာ အိပ်ရာက နိုးထ လာပြီလို့ ဆိုရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အကြောင်းနှစ်ခုနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဖြစ်စဉ်တစ်ခု

သင် အိပ်ရာမှ နိုးထ လာပြီ ဆိုရင်တော့ ၊ အနည်းဆုံး သင့်မှာ အကြောင်းအချက် နှစ်ရပ်နဲ့ ပြည့်စုံလာတဲ့ အခြေအနေတစ်ခုကို ရောက်ရှိ လာပြီလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ နံပါတ် ၁ သင် အသက်ရှင်နေပါသေးတယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ တချို့လည်း ညဘက်အိပ်ပျော်သွားပြီး နောက်တ

စ် နေ့မှာ အိပ်ရာမှ ပြန်ပြီး နီးထလာခြင်း လုံးဝ (လုံးဝ) မရှိတော့ဘဲ ဒီ လောကကြီးကနေ အပြီးထွက်ခွာသွားတဲ့ သူတွေကို တွေ့ဖူး၊ ကြားဖူးကြ မှာ ပါ။ အထူးသဖြင့် အသက်ကြီးရင့်သူတွေ၊ အရက်အလွန်အကျွံသော က် တတ်သူတွေ၊ သွေးတိုး နှလုံးသွေးကြောဆိုင်ရာ ရောဂါရှိသူတွေမှာ ကြုံတွေ့ရတတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မိမိအိပ်ရာမှ ပြန်လည်နီးထ လာပြီ ဆိုရင် အနည်းဆုံးတော့ သင် အသက်ရှင်နေပါသေးတယ်လို့ ဆိုရ ပါလိ မ့်မယ်။ သင် အသက်မသေသေးဘူးဆိုတာကတော့ ရှင်းပါတယ်။

တစ်ခါ နံပါတ် ၂ အချက်ကတော့ သင့်မှာ အသိစိတ်ရှိနေပါ သေးတယ်လို့ ပဲ ပြောတာ ဖြစ်ပါတယ်။ သင့်စိတ်နဲ့ လူနဲ့ ကပ်နေပါတယ်။ တစ်နည်း သင့်စိတ်ပုံမှန်ဖြစ်နေတယ်လို့ ပြောတာတော့မဟုတ်ပါဘူး။ ဘာဖြစ် လို့ လဲဆိုတော့ သင် အိပ်ရာမှ ထပြီး ညဝတ်အင်္ကျီနဲ့ လမ်းပေါ် ကိုထွက် လာမယ်၊ ညဝတ်အင်္ကျီအဝတ်အစားနဲ့ ရုံးတက်လာမယ်၊ လုပ် ငန်းခွင်ထဲ ဝင်လာမယ် ဆိုရင်တော့ သင့်ရဲ့ စိတ်အခြေအနေကို ပုံမှန်ပါ လို့ ပြောဖို့ ခက်ပါလိမ့်မယ်။ သင်နဲ့ သင့်ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုတဲ့ နယ်ပယ် နှစ်ခုကို သင် ကွဲပြားစွာ သိရှိနေတယ်လို့ သာ ပြောနိုင်ပါတယ်။ ကွဲပြား စွာသိရှိနေ ပေမဲ့ အဲဒီအသိဟာ မှန်ကန်ချင်မှ မှန်ကန်ပါလိမ့်မယ်။ သင် ဟာ ကိုယ့် အိပ်ရာပေါ်မှာ လဲလျောင်းနေပေမဲ့လည်း သင့်ကိုယ်သင် ပလလင်ပေါ်မှ လဲလျောင်းနေတယ်လို့ လည်း ထင်မြင်ချင်ထင်မြင်နေ ပါလိမ့်မယ်။

ဒါကြောင့် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နေ့စဉ် နေ့တိုင်း သင် အိပ်ရာမှ နီးထ လာနိုင်သေးတယ်ဆိုရင် သင်ဟာ အဲဒီနေ့တစ်နေ့ရဲ့ ကနဦး နိဒါန်းကို စတင် လိုက်နိုင်ပြီလို့ ပြောရပါလိမ့်မယ်။ ဒါဟာ နေ့စဉ်ဖြစ်နေကျ သဘာဝဖြစ် စဉ်တစ်ခုဖြစ်လို့ ဒီကိစ္စကို ရေးကြီးခွင်ကျယ် လုပ်ပြီး ပြော နေရသေးသ လားလို့ စောဒက တက်စရာရှိပါတယ်။ တကယ်တော့ စဉ်းစားကြည့်ရင် သင် နံနက်တိုင်း အိပ်ရာကနေ နီးထလာနိုင်တယ် ဆိုတာ နေ့တစ်နေ့ရဲ့

ပထမဦးဆုံးအောင်မြင်မှု မှတ်တိုင်ကြီးတစ်ခုကို သင် စိုက်ထူလိုက်နိုင်
တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်တစ်ကြိမ် သင် ညအိပ်ရာဝင်တော့မယ်ဆိုရင် မနက် ဖြန်မနက်
ငါပြန်လည် နိုးထနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပြီး အိပ်ရာဝင် ကြည့်မယ်
ဆိုရင်ကော...

*

William Shakespeare (၁၅၆၄-၁၆၁၆)

၁၆ ရာစုခေတ် အင်္ဂလိပ်ကဗျာဆရာ၊ ပြဇာတ်ရေးဆရာ၊

ပြဇာတ်သရုပ်ဆောင်

ဝီလျံရှိုတ်စပီးယားကို ၁၅၆၄ ခုနှစ်၊ အင်္ဂလန်နိုင်ငံ၊ Standford -upon
-Avon တွင် မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ သူ၏ ဖခင်သည် အောင်မြင်ကျော် ကြား
သော ကုန်သည် တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူ၏ ငယ်ရွယ်စဉ်ဘဝ စာပေ
သင်ကြားမှုကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်းမသိကြပါ။ ၁၅၈၂ ခုနှစ်တွင် Anne Ha
thaway နှင့် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ပြီး အမြွှာကလေးနှစ်ဦးအပါအဝင် ကလေး
သုံးဦး မွေးဖွားခဲ့ပါသည်။ အမြွှာကလေးနှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးမှာ အသက်
၁၁ နှစ်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်ထိ သူ၏ ဘဝ သည်
ခေတ္တတိမ်မြုပ်နေပြီးနောက် သူသည် လန်ဒန်မြို့တွင် ပြဇာတ် သရုပ်
ဆောင်နှင့် ပြဇာတ်ရေးဆရာအဖြစ် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြု နေသ
ည် ကို ပြန်လည်တွေ့ရှိရပါသည်။ အစပိုင်းတွင် သူသည် သာမန် ပြဇာ
တ်များ သာ ရေးသားခဲ့သော်လည်း နောက်ပိုင်းတွင် လူသားတို့ ၏ စိတ်
ခံစားမှုမျိုးစုံ ရောပြွမ်းပါဝင်သော စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာဇာတ်ကောင် များ
နှင့် ထူးခြားသောစကားအပြောအဆိုများ စသည့် ဆန်းသစ်တီထွင်မှု

များ ဖြင့် ပြောင်မြောက်သောပြဇာတ်များကို ရေးသားခဲ့သည် ။ သူသည် ထင်ရှားသော Richard II, Henry V , Part 1, 2, 3 စသည့် အုပ်ချုပ် သူလူ တန်းစားနှင့် ခေတ်ကို ထင်ဟပ်သောပြဇာတ်များ ၊ A Midsummer Nigh t's Dream ၊ the romantic ၊ Merchant of Venice စသည့် ဟာသပြဇာတ် များ ၊ Romeo & Juliet ၊ Hamlet ၊ King Lear ၊ Othello ၊ Macbeth စသ ည့် အလွမ်းပြဇာတ်များ နှင့် နောက်ပိုင်းတွင် Cymbeline ၊ The Winter's Tale ၊ The Tempest စသည့် အလွမ်း အသောရောထွေးနေသည့် ပြဇာ တ်များကို ရေးသားခဲ့သည် ။

R'ene Descartes (၁၅၉၆-၁၆၅၀)

၁၇ ရာစုခေတ်ပြင်သစ်အတွေးအခေါ်ပညာရှင်

သူ့ကိုခေတ်သစ် ဒဿနပညာရှင်ဟု ခေါ်ဆိုကြသည် ။ သူသည် ပြင် သစ်နိုင်ငံ၊ LaHaye တွင် အလယ်အလတ် ဘူဇာလူတန်းစား မိသား စုမှ မွေးဖွားလာသည် ။ မွေးချင်းသုံးဦးအနက် အငယ်ဆုံးဖြစ်သည် ။ ၁၆၁၅ ခုနှစ်တွင် သူသည် Poitiers တက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းဆင်းပြီး ဥပဒေရေးရာ လိုင်စင်ရရှိခဲ့သည် ။ ၁၆၁၈ ခုနှစ်တွင် Marice of Nassau စစ်တပ်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် နယ်သာလန်နိုင်ငံသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့သည် ။ သူသ ည့် သူ့ယခင်ကပေါ်ပေါက်ခဲ့သော Aristotel အပါအဝင် အတွေးခေါ်ပညာ ရှင်များ ၏ အယူအဆများ နှင့် ခရစ်ယာန် ဘာသာကို ဆန့်ကျင်ခဲ့ပြီး သူ ၏ အတွေးအခေါ်သစ်များကို တင်ပြခဲ့ သူဖြစ်သည် ။ သူက ရှေးယခင်က အတွေးအခေါ်ပညာရှင်များ သည် သူတို့ ၏ အာရုံခံစားမှုကိုအခြေခံ၍ အယူအဆများကို တင်ပြခဲ့ခြင်းဖြစ် ပြီး လူသားတို့ ၏ အာရုံခံစားမှုများ သည် မှန်ကန်သောအချက်အလက် များ ၏ အရင်းအမြစ်များ မဟုတ်ကြပါဟု ဆိုခဲ့သည် ။ သူက သိပ္ပံနည်း ကျသော

အတွေးအခေါ်များကသာ မှန်ကန်မှုရှိလိမ့်မည်ဟု အခိုင်အမာ ဆိုခဲ့သည်
။ သူသည် ၁၆၅၀ ပြည့်နှစ် ဖေဖော်ဝါရီလတွင် အဆုတ်ရောင် ရောဂါဖြင့်
ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။ ။

*